

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.9.2010
KOM(2010) 523 endelig

2010/0277 (NLE)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om krav til medlemsstaternes budgetrammer

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den globale økonomiske og finansielle krise har afsløret og øget behovet for en bedre koordinering og overvågning af de økonomiske politikker i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU). De eksisterende instrumenter og metoder til samordning og overvågning gjorde det muligt for EU at ride en storm af, som ingen medlemsstat kunne have klaret på egen hånd. EU-institutionerne og medlemsstaterne reagerede hurtigt og arbejder fortsat sammen for at rejse sig igen efter en krise, som vores generation ikke tidligere har oplevet magen til.

De seneste erfaringer har imidlertid også vist os, at der fortsat er huller og svagheder i det eksisterende samordningssystem og i de eksisterende overvågningsprocedurer. Der er bred enighed om, at rammerne for ØMU hurtigst muligt bør forstærkes for at befæste den makroøkonomiske stabilitet og sikre holdbarhed i de offentlige finanser, der begge er forudsætninger for en varig output- og beskæftigelsesvækst.

Krisen har på drastisk vis vendt de gunstige økonomiske og finansielle vilkår, der var fremherskende indtil 2007, og atter engang vist, at de ekstraintægter, der blev akkumuleret i de gode tider, ikke i tilstrækkelig grad blev udnyttet til at skabe et manøvrerum til brug i dårligere tider. I de fleste medlemsstater bliver der behov for en betydelig konsolidering for igen at få den offentlige gæld til at falde. Dette er så meget desto mere akut, som EU-samfundene og EU-økonomierne står over for at skulle håndtere konsekvenserne af en aldrende befolkning, der vil øge presset på udbuddet af arbejdskraft og på de offentlige budgetter. Det vil være særdeles vigtigt for de fleste lande at mindske deres offentlige gæld, da den har en negativ effekt på de økonomiske incitament og den økonomiske vækst, idet den fører til højere skatter og risikopræmier.

Nøgleinstrumentet for den finanspolitiske samordning og overvågning er stabilitets- og vækstpacten, der gennemfører traktatens bestemmelser om budgetdisciplin. Det er vigtigt at forstærke pacten for både at gøre den aftalte koordinerede exitstrategi mere troværdig og undgå en gentagelse af fortidens fejltagelser. De forslag, der nu fremlægges, tjener til at forstærke pacten ved: i) at forbedre dens bestemmelser med udgangspunkt i de indhøstede erfaringer, ikke mindst krisen, ii) udruste den med mere effektive håndhævelsesinstrumenter og iii) supplere den med bestemmelser om de nationale finanspolitiske rammer. Disse forslag er led i en bredere reform af den økonomiske styring under Europa 2020-strategien, der inkluderer forslag til, hvordan der kan rettes op på de makroøkonomiske uligevægte ved at skærpe tilsynet med bl.a. varslings- og sanktionsmekanismer. Den økonomisk-politiske samordnings forskellige strenge, herunder overvågningen af strukturreformer, skal integreres i en ny overvågningscyklus, "det europæiske halvår", der kommer til at samle de eksisterende processer under stabilitets- og vækstpacten og de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, herunder samtidig indgivelse af stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

2. RESULTATERNE AF KONSULTATIONERNE MED INTERESSEREDE PARTER

Kommissionen har tidligere på året skitseret nærværende forslag i to meddelelser, nemlig meddelelsen af 12. maj 2010 om styrket samordning af de økonomiske politikker og meddelelsen af 30. juni 2010 om øget samordning af de økonomiske politikker med henblik på stabilitet, vækst og beskæftigelse – redskaber til styrkelse af den økonomiske styring i EU. Kommissionen valgte at udsende formelle meddelelser for at vise, at den var indstillet på at indlede en dialog med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og alle andre interesserede parter og samtidig levere konkrete forslag til handling.

I juni 2010 fastslog Det Europæiske Råd, at der var behov for en tættere samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker. Der blev indgået en aftale med de første retningslinjer vedrørende stabilitets- og vækstpacten og vedrørende budgetovervågningen. Det Europæiske Råd nåede navnlig til enighed om følgende: i) at styrke både den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpacten, herunder med sanktioner, på en måde, der tager hensyn til den særlige situation i de enkelte medlemsstater i euroområdet, ii) i forbindelse med budgetovervågningen at lægge større vægt på gælds niveauer og gældsudvikling samt holdbarhed generelt, iii) at sikre, at alle medlemsstater har nationale budgetregler og mellemfristede budgettrammer i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten, og iv) at sikre en høj kvalitet i de statistiske oplysninger.

Det Europæiske Råd opfordrede den taskforce om økonomisk styring, der blev oprettet på Det Europæiske Råds møde i marts i 2010, og som ledes af formanden for Det Europæiske Råd, og Kommissionen til hurtigt at videreudvikle disse retningslinjer og gøre dem operationelle. Der har udviklet sig et konstruktivt samarbejde mellem Kommissionen og taskforcen. Kommissionen har bidraget til taskforcens arbejde med ovennævnte meddelelser og forskellige ad hoc-bidrag.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Retsgrundlaget for stabilitets- og vækstpacten er artikel 121 og 126 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Stabilitets- og vækstpacten består af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (pactens forebyggende del), Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (pactens korrigerende del) og Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpacten. Forordningerne blev ændret i 2005 ved forordning (EF) nr. 1055/2005 og forordning (EF) nr. 1056/2005, og de blev suppleret med Rådets rapport af 20. marts 2005 om "En bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpacten". Nærværende forslag tjener til igen at ændre forordning (EF) nr. 1466/97 og forordning (EF) nr. 1467/97. En ny forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet indeholder forslag til endnu andre håndhævelsesinstrumenter. Denne forordning er baseret på traktatens artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 6. Kravene til medlemsstaternes budgettrammer er fastlagt i et nyt rådsdirektiv baseret på artikel 126, stk. 14. Det tjener især til at præcisere de nationale myndigheders forpligtelser til at overholde bestemmelserne i artikel 3 i protokol nr. 12 til traktaten, der handler om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del tjener til at sikre, at medlemsstaterne fører en forsigtig finanspolitik, så der ikke bliver behov for strengere former for samordning for at forhindre, at holdbarheden i de offentlige finanser sættes over styr med potentielle negative konsekvenser for ØMU som helhed.

Derfor skal medlemsstaterne forelægge stabilitets- eller konvergensprogrammer, der viser, hvordan de agter at nå deres mellemfristede budgetmål, der fastsættes som en procentdel af deres BNP i strukturelle termer (dvs. konjunkturkorrigeret og ekskl. engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger) og differentieres landene imellem omkring en stilling, der er tæt på balance, for at tage hensyn til den offentlige gælds størrelse og forpligtelserne knyttet til befolkningens aldring. Medlemsstater, der ikke har nået deres mellemfristede budgetmål, forventes at nærme sig det i et årligt tempo på 0,5 % af BNP in strukturelle termer.

Bevægelsen i retning af de mellemfristede budgetmål har imidlertid generelt set været utilfredsstillende og gjort de offentlige finanser meget sårbare over for den økonomiske krise. Desuden har den strukturelle saldo i praksis vist sig at være utilstrækkelig som mål for et lands underliggende budgetstilling, da det er vanskeligt at vurdere økonomiens placering i konjunkturforløbet i realtid, og da der ikke tages tilstrækkelig hensyn til uventede indtægter og udgifter, der ikke er direkte forbundet med konjunkturforløbet (især udviklingen på boligmarkedet og finansmarkedet). I en række medlemsstater betød det, at selv øjensynligt sunde budgetstillinger forud for krisen dækkede over det forhold, at der var behov for betydelige ekstraintægter for at finansiere udgifterne, men da de udeblev, voksede budgetunderskuddene kraftigt.

For at rette op på disse brister indebærer reformen af den forebyggende del, at de nuværende mellemfristede budgetmål og kravet om en årlig forbedring af underskuddet med 0,5 % af BNP bibeholdes, men at de gøres operationelle gennem et nyt princip om udformning af forsigtige finanspolitikker. Dette princip indebærer, at den årlige vækst i de offentlige udgifter ikke bør overstige – og, hvis det mellemfristede budgetmål ikke er blevet nået, bør ligge klart under – en forsigtigt beregnet mellemfristet BNP-vækstrate, medmindre det mellemfristede budgetmål er blevet klart overgået, eller den udgiftsvækst, der ligger over den forsigtigt beregnede mellemfristede vækstrate, modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Hovedsigtet er at sikre, at ekstraordinære indtægter ikke bruges, men i stedet øremærkes til mindskelse af gælden. Det nye princip vil give et benchmark, der kan benyttes til vurdering af landenes finanspolitiske planer i henhold til deres stabilitets- og konvergensprogrammer. Hvis en medlemsstat ikke overholder den aftalte udgiftsvækstrate og ikke træffer de foreskrevne indtægtsforøgende foranstaltninger, kan det foranledige en advarsel fra Kommissionen og, hvis situationen fortsætter og/eller er særlig alvorlig, en henstilling fra Rådet i henhold til traktatens artikel 121 om at træffe korrigerende foranstaltninger. En sådan henstilling, der vedtages som led i stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del, vil for første gang og kun for eurolandenes vedkommende blive bakket op af en håndhævelsesmekanisme i henhold til traktatens artikel 136 i form af deponering af et rentebærende beløb svarende til 0,2 % af BNP. Der indføres en procedure med "omvendt afstemning" i forbindelse med kravet om deponering af dette rentebærende beløb. Efter vedtagelsen af en henstilling skal beløbet deponeres i overensstemmelse med Kommissionens forslag, medmindre Rådet træffer afgørelse om det modsatte med kvalificeret flertal inden for en frist på ti dage. Rådet vil kun kunne reducere størrelse af det beløb, der skal deponeres, med enstemmighed eller efter forslag fra Kommissionen og en begrundet anmodning fra den berørte medlemsstat. Det deponerede beløb betales tilbage med de påløbne renter, når Rådet vurderer, at den situation, der gav anledning til deponeringskravet, er ophørt.

Den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten tjener til at forhindre alvorlige budgetpolitiske fejl, der kunne udgøre en risiko for holdbarheden i de offentlige finanser og være til potentiel fare for ØMU. Den medfører en forpligtelse for medlemsstaterne til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud, der er defineret ud fra en numerisk øvre grænse for henholdsvis underskuddet (3 % af BNP) og gælden (60 % af BNP eller faldende med en tilfredsstillende hastighed). Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der tjener til at implementere forbuddet mod uforholdsmæssigt store underskud, består af en række etaper, der for eurolandenes vedkommende i sidste ende indbefatter finansielle sanktioner.

Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er regelmæssigt blevet anvendt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser, selv i den usædvanlige situation under finanskrisen, hvilket har medvirket til at bestyrke forventningerne om en korrekt udgang på krisen. Der har imidlertid vist sig en række brister. Skønt underskuds- og gældskriterierne i princippet vejer lige tungt, og et konstant højt gældsniveau unægteligt udgør en alvorligere trussel mod holdbarheden i de offentlige finanser end et undertiden stort underskud, har "3 % af BNP"-grænsen næsten været det eneste fokuspunkt i forbindelse med proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, mens gældsniveauet hidtil har spillet en mere marginal rolle. Det skyldes, at gældskriteriet er mindre ligetil at benytte end underskudskriteriet, bl.a. fordi det ikke er utvetydigt, hvad der menes med udtrykket "en tilfredsstillende hastighed", og fordi variabler, som ligger uden for regeringens kontrol, f.eks. inflation, har større indflydelse på gældskvoten. Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud bakkes i princippet op af en stærk håndhævelsesmekanisme, da der kan, og skal, pålægges finansielle sanktioner, hvis en medlemsstat undlader at rette op på et uforholdsmæssigt stort underskud. Sådanne sanktioner finder dog anvendelse på et for sent tidspunkt i forløbet til, at de reelt kan forebygge alvorlige finanspolitiske fejltagelser, ikke mindst fordi det pågældende lands finansielle situation kan have forværret sig i en sådan grad, at truslen om en bod bliver mindre troværdig på netop det tidspunkt, hvor den skulle blive en reel trussel. Endelig har den seneste krise vist, at hvis forpligtelsen til at korrigere uforholdsmæssigt store underskud bidrager til at forankre forventningen om, at staten kan fastholde sin solvens, kan det være nødvendigt, at køreplanen for korrektionen og sammensætningen af tilpasningen afspejler forhold, der er relevante for hele ØMU.

For at rette op på disse mangler fremsættes der følgende centrale forslag til en reform af den korrigerende del.

Gældskriteriet som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud skal gøres operationelt, bl.a. gennem vedtagelse af et numerisk benchmark til måling af, om gældskvoten er tilstrækkeligt faldende i retning af tærsklen på 60 % af BNP. Mere præcist må en gældskvotepå over 60 % anses for at være faldende i et tilfredsstillende tempo, hvis afstanden til referenceværdien på 60 % af BNP er blevet mindsket i løbet af de seneste tre år med en tyvendedel om året. Manglende overholdelse af dette numeriske benchmark betyder imidlertid ikke nødvendigvis, at landet skal anses for at befinde sig i en situation med et uforholdsmæssigt stort underskud, da en sådan afgørelse kræver, at der tages hensyn til samtlige relevante faktorer, herunder med henblik på vurderingen af gældsudviklingen, f.eks. om mindskelsen af gælden bremses af en meget lav nominel vækst, kombineret med risikofaktorer knyttet til gældssammensætningen, den private sektors gæld og de forpligtelser, der implicit knytter sig til befolkningens aldring. I overensstemmelse med det forhold, at der lægges større vægt på gældssituationen, bør der tages større hensyn til relevante faktorer ved

manglende overholdelse af underskudskriteriet, hvis en given medlemsstat har en gæld, der ligger under tærsklen på 60 % af BNP.

Den mere fleksible tilgang, der foreslås for at tage hensyn til de faktorer, der er relevante for bestemmelsen af, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, kan også være til fordel for de lande, der gennemfører reformer af deres pensionssystemer, i en længere periode end den overgangsperiode på fem år, der opereres med i dag. Stabilitets- og vækstpaktens særlige bestemmelser om reformer af pensionssystemet, når det gælder underskudskriteriet, udvides nu også til at gælde for gældskriteriet. Det sker ved at operere med samme femårige overgangsperiode med hensyn til nettoomkostningerne forbundet med sådanne reformer ved bedømmelsen af, om gældskriteriet er opfyldt. Endelig skal der tages samme hensyn til en delvis eller komplet annullering af tidligere reformer af pensionssystemet, både under lanceringen og indstillingen af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Håndhævelseselementet forstærkes ved at indføre et nyt sæt finansielle sanktioner for eurolandene, der skal anvendes på et meget tidligere tidspunkt i processen efter en gradueret skala. Mere specifikt vil der blive stillet krav om deponering af et ikke-rentebærende beløb svarende til 0,2 % af BNP, så snart det fastslås, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, og det således deponerede beløb konverteres til en bod, hvis medlemsstaten ikke efterkommer den oprindelige henstilling om at rette op på underskuddet. Beløbet svarer til den komponent i de sanktioner, der allerede kan træffes som led i sidste etape af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Det har også forbindelse til EU-budgettet, hvilket vil lette den påtænkte overgang til et håndhævelsesystem baseret på EU-budgettet som beskrevet i førnævnte meddelelse fra Kommissionen af 30. juni 2010. Såfremt en medlemsstat fortsætter med ikke at tage skridt til at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør, skærpes sanktionen i overensstemmelse med de allerede gældende bestemmelser i stabilitets- og vækstpakten. For at undgå en vilkårlig håndhævelse foreslås det, at der benyttes en mekanisme med "omvendt afstemning" ved pålæggelse af nye sanktioner i de forskellige etaper af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Helt præcist betyder det, at som led i hver etape af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vil Kommissionen fremsætte forslag til en relevant sanktion, som vil blive betragtet som vedtaget, medmindre Rådet beslutter det modsatte med kvalificeret flertal inden for en frist på ti dage. Størrelsen af det ikke-rentebærende beløb, der skal deponeres, eller af boden kan kun reduceres eller annulleres af Rådet med enstemmighed eller på basis af et specifikt forslag fra Kommissionen begrundet i exceptionelle økonomiske omstændigheder eller efter begrundet anmodning fra den berørte medlemsstat.

Desuden præciseres kriterierne for vurderingen af, om henstillingerne efterleves i hver enkelt etape, herunder muligheden for en forlængelse af fristen til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud, ved udtrykkeligt at fremhæve de finanspolitiske variable, som regeringen kan forventes at have direkte kontrol over, navnlig de offentlige udgifter, hvilket svarer til den tilgang, der foreslås under den forebyggende del. Foruden disse landespecifikke omstændigheder indføres der en mulighed for også at forlænge fristerne i tilfælde af en generel økonomisk krise.

Det kan ikke forventes, at en effektiv håndhævelse af rammerne for den finanspolitiske samordning i ØMU ene og alene kan ske på basis af bestemmelser, der er fastlagt på EU-plan. Eftersom udformningen af finanspolitikken i EU foregår decentralt, og medlemsstaterne skal gøre EU-reglerne til deres egne regler, er det vigtigt, at der i de nationale budgetrammer tages

hensyn til formålene med rammerne for den finanspolitiske samordning i ØMU. De nationale budgettrammer er det sæt af elementer, der udgør grundlaget for den nationale finanspolitiske styring, dvs. de landespecifikke institutionelle politiske forhold, der former de finanspolitiske beslutninger på nationalt plan. Dette inkluderer de offentlige regnskabssystemer, statistikker, prognosemetoder, numeriske budgetregler, budgetprocedurer, der regulerer alle dele af budgetprocessen og frem for alt de mellemfristede budgettrammer, samt de budgetmæssige forbindelser mellem de forskellige dele af den offentlige sektor. Medlemsstaternes individuelle behov og præferencer skal respekteres, men ikke desto mindre er der bestemte kriterier, der skal være opfyldt for at sikre en vis minimumskvalitet og overensstemmelse med budgettrammerne i ØMU. Disse er omhandlet i det direktiv om nationale budgettrammer, der fremlægges forslag til som supplement til reformen af stabilitets- og vækstpagten. I henhold til disse kriterier skal de helt grundlæggende dele af de nationale budgettrammer, dvs. de regnskabsmæssige og statistiske aspekter og prognosemetoderne, være i overensstemmelse med europæiske minimumsstandarder for at øge gennemsigtigheden i og lette overvågningen af den finanspolitiske udvikling. De nationale budgettrammer bør ligeledes bygge på en flerårig finanspolitisk planlægning for at sikre, at de mellemfristede målsætninger, der fastsættes på EU-plan, kan realiseres. Medlemsstaterne bør endvidere indføre numeriske finanspolitiske regler, der kan bidrage til, at tærsklerne for det offentlige underskud og den offentlige gæld ikke overskrides. Medlemsstaterne skal sikre, at disse kriterier gælder for alle underafdelinger af den offentlige sektor. De nationale myndigheder skal også sørge for, at budgetprocessen er gennemsigtig ved at give detaljerede oplysninger om alle midler uden for budgettet, skatteudgifter og eventualforpligtelser.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om krav til medlemsstaternes budgetrammer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 14, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt, at der bygges på erfaringerne fra det første tiår med Den Økonomiske og Monetære Unions funktion. Den seneste økonomiske udvikling har medført nye udfordringer for gennemførelsen af finanspolitikker i hele Unionen og har navnlig understreget, at der er behov for ensartede krav til de regler og procedurer, medlemsstaternes budgetrammer består af. Især er det nødvendigt at præcisere, hvad de nationale myndigheder skal gøre for at overholde bestemmelserne i protokollen (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaterne, navnlig artikel 3.
- (2) Medlemsstaternes regeringer og de offentlige delsektorer opretholder regnskabssystemer, som omfatter elementer som bogføring, intern kontrol, regnskabsaflæggelse og revision. Disse elementer bør adskilles fra statistiske data, som vedrører resultaterne af de offentlige finanser og er baseret på statistiske metoder, og fra prognoser eller budgetteringsforanstaltninger, som vedrører de fremtidige offentlige finanser.
- (3) For at opnå statistikker af høj kvalitet, som er sammenlignelige medlemsstaterne imellem, er det nødvendigt, at der eksisterer fuldstændige og pålidelige regnskabsmetoder for alle dele af den offentlige sektor.
- (4) Tilstedeværelsen af finanspolitiske data er afgørende for, at Unionens budgetovervågningsrammer kan fungere korrekt. En regelmæssig tilvejebringelse af rettidige og pålidelige finanspolitiske data er nøglen til en korrekt og rettidig overvågning, som på sin side gør det muligt at træffe hurtige foranstaltninger i tilfælde af en negativ budgetudvikling. Et væsentligt element i bestræbelserne for at sikre de finanspolitiske datas kvalitet er gennemsigtighed, som forudsætter, at sådanne data regelmæssigt offentliggøres.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (5) Hvad angår statistikker, er der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker² fastlagt et regelkompleks for udarbejdelsen af europæiske statistikker med henblik på udformningen, anvendelsen, overvågningen og vurderingen af Unionens politikker. I nævnte forordning fastlægges også de principper, der gælder for udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker: faglig uafhængighed, upartiskhed, objektivitet, pålidelighed, statistisk fortrolighed og omkostningseffektivitet, idet der gives en præcis definition af hvert enkelt af disse principper. Rådets forordning (EF) nr. 479/2009 af 25. maj 2009 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab³, som ændret, styrkede Kommissionens beføjelser til at kontrollere statistiske data, som benyttes til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.
- (6) Definitionerne af ordene "offentlig", "underskud" og "investering" er fastlagt i protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud med henvisning til det europæiske nationalregnskabssystem (ENS), som er erstattet af det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Fællesskabet (vedtaget ved Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab⁴, i det følgende benævnt "ENS-95").
- (7) Fordrejede og urealistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser kan skade den finanspolitiske planlægnings effektivitet betydeligt og dermed underminere bestræbelserne for at overholde budgetdisciplinen, hvorimod gennemsigtige og validerede prognosemetoder i væsentligt omfang kan øge kvaliteten af makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser til brug for den finanspolitiske planlægning.
- (8) Et afgørende element for at sikre brugen af realistiske prognoser til gennemførelsen af budgetpolitik er gennemsigtighed, som forudsætter offentliggørelse af de metoder, antagelser og parametre, som de officielle makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser er baseret på.
- (9) Alternative prognosescenarier og dertil svarende budgetfremskrivninger, som supplerer det centrale makroøkonomiske scenario, gør det muligt at analysere de finanspolitiske variablers udvikling under forskellige økonomiske antagelser og mindsker dermed kraftigt risikoen for, at budgetdisciplinen bringes i fare på grund af prognosefejl.
- (10) Kommissionens prognoser giver medlemsstaterne et nyttigt benchmark til deres centrale scenarier, idet de styrker gyldigheden af de prognoser, der bruges til budgetplanlægning, selv om der er forskel på, i hvor vid udstrækning medlemsstaterne kan forventes at tage hensyn til Kommissionens prognoser, idet dette afhænger af tidspunktet for prognoseudarbejdelsen og prognosemetodernes og –antagelsernes sammenlignelighed.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program, EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

³ EUT L 145 af 10.6.2009, s. 1.

⁴ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

- (11) Kvaliteten af de officielle makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser øges væsentligt, hvis de kontrolleres i planlægningsfasen. En grundig kontrol omfatter en nærmere undersøgelse af de økonomiske antagelser, sammenligninger med prognoser, som er udarbejdet af andre institutioner, og evaluering af tidligere prognosers pålidelighed.
- (12) I betragtning af den dokumenterede effektivitet, som regelbaserede budgetrammer i medlemsstaterne vil have for en bedre budgetdisciplin, er det nødvendigt, at strenge nationale finanspolitiske regler, som er i overensstemmelse med budgetmålene på EU-niveau, udgør hjørnestenen i styrkelsen af Unionens budgetovervågningsrammer. Sådanne strenge finanspolitiske regler bør omfatte veldefinerede mål og mekanismer for en effektiv og rettidig overvågning. Desuden har de politiske erfaringer vist, at numeriske regler kun er effektive, hvis en manglende overholdelse er forbundet med konsekvenser, også selv om disse kun går ud over anseelsen.
- (13) Medlemsstaterne bør undgå procykliske finanspolitikker, og den finanspolitiske konsolidering bør være større i økonomiske opgangstider. Veldefinerede numeriske finanspolitiske regler vil kunne bidrage til at nå disse mål.
- (14) Den nationale finanspolitiske planlægning kan kun være i overensstemmelse med både den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten, hvis der anlægges et flerårigt perspektiv og det tilstræbes at opfylde især de mellemfristede budgetmål. Det er nødvendigt, at der fastlægges mellemfristede budgetrammer for at sikre, at medlemsstaternes budgetrammer er i overensstemmelse med Unionens lovgivning. I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁵ og Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud⁶ bør den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten ikke betragtes isoleret.
- (15) Selv om godkendelsen af den årlige budgetlovgivning er det centrale skridt i budgetproceduren, hvor medlemsstaterne vedtager vigtige budgetafgørelser, har de fleste finanspolitiske foranstaltninger budgetmæssige virkninger, som går et godt stykke ud over den årlige budgetcyklus. Derfor udgør et etårigt perspektiv et dårligt grundlag for sunde budgetpolitikker. For at integrere det flerårige budgetperspektiv, der findes i Unionens budgetovervågningsrammer, bør planlægningen af den årlige budgetlovgivning baseres på en flerårig finanspolitisk planlægning, som tager udgangspunkt i de mellemfristede budgetrammer.
- (16) Bestemmelserne om de budgetovervågningsrammer, der er fastlagt i traktaten, og navnlig stabilitets- og vækstpagten gælder for den offentlige forvaltning og service som helhed, som omfatter delsektorerne statslig forvaltning og service, offentlig forvaltning og service på delstatsniveau, kommunal forvaltning og service og sociale kasser og fonde, som defineret i forordning (EF) nr. 2223/96.
- (17) I mange medlemsstater har der fundet en betydelig finanspolitisk decentralisering sted med overførsel af budgetbeføjelser til subnationale myndigheder. Disse subnationale myndigheders rolle i forbindelse med at sikre, at stabilitets- og vækstpagten iagttages, er dermed vokset

⁵ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁶ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

betydeligt, og der bør udvises særlig opmærksomhed om at sikre, at alle den offentlige forvaltnings delsektorer er behørigt omfattet af anvendelsesområdet for de forpligtelser og procedurer, der er fastlagt i de nationale budgettrammer, navnlig, men ikke udelukkende, i de mere decentraliserede medlemsstater.

- (18) Budgettrammerne bør omfatte de offentlige finanser som helhed, således at de effektivt kan fremme budgetdisciplinen og de offentlige finansers holdbarhed. Derfor bør opmærksomheden navnlig rettes mod transaktioner, som foretages med midler og af organer uden for budgettet, og som har umiddelbar eller mellemfristet indvirkning på medlemsstaternes budgetstillinger.
- (19) Målet for den påtænkte foranstaltning, nemlig at sikre en ensartet overholdelse af budgetdisciplinen, således som det kræves i traktaten, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

Genstand og definitioner

Artikel 1 *Genstand*

Dette direktiv fastlægger detaljerede regler vedrørende de kendetegn ved medlemsstaternes budgettrammer, som er nødvendige for at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er effektiv.

Artikel 2 *Definitioner*

I forbindelse med dette direktiv gælder definitionerne af ordene "offentlig", "underskud" og "investering" i artikel 2 i protokollen (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaterne.

Derudover gælder følgende definition:

"budgettrammer": det sæt ordninger, procedurer og institutioner, som ligger til grund for den offentlige forvaltnings gennemførelse af budgetpolitikker, herunder især:

- a) systemer for budgetregnskab og statistisk indberetning
- b) regler og procedurer for udarbejdelsen af prognoser til budgetplanlægning

- c) numeriske finanspolitiske regler, som fastlægger en permanent begrænsning af den førte finanspolitik udtrykt i form af en sammensat indikator for budgetresultater såsom det offentlige budgetunderskud, låntagning, gæld eller en vigtig komponent heri
- d) budgetprocedurer, som omfatter de procedureregler, der gælder for budgetprocessen i alle dens faser
- e) mellemfristede budgettrammer som et specifikt sæt nationale budgetprocedurer, der giver finanspolitikken en længere horisont end det etårige budgetperspektiv, herunder fastlæggelse af politiske prioriteter og af mellemfristede budgetmål
- f) analyseordninger med henblik på at øge gennemsigtigheden i budgetprocessens elementer, herunder bl.a. det mandat, som gives til de uafhængige nationale budgetmyndigheder eller institutioner, der handler på det budgetpolitiske område
- g) mekanismer og regler, som regulerer de finanspolitiske forbindelser mellem de offentlige myndigheder i de forskellige offentlige delsektorer.

KAPITEL II

Regnskaber og statistikker

Artikel 3

1. Hvad angår de nationale offentlige regnskabssystemer, skal medlemsstaterne råde over offentlige regnskabssystemer, der på omfattende og kohærent vis dækker alle den offentlige forvaltnings delsektorer som defineret i forordning (EF) nr. 2223/95 (ENS-95) og indeholder de oplysninger, som er nødvendige for udarbejdelsen af ENS-95-baserede data. Disse offentlige regnskabssystemer skal underlægges intern kontrol og revision.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de finanspolitiske data for alle de offentlige delsektorer offentliggøres rettidigt og regelmæssigt. Medlemsstaterne offentliggør navnlig:
 - a) hver måned og før udløbet af den følgende måned finanspolitiske data efter kasseregnskabsmetoden, som omfatter den offentlige sektor med særskilt angivelse af hver delsektor
 - b) en detaljeret afstemningstabel, der viser elementerne i overgangen mellem data efter kasseregnskabsmetoden og ENS-95-baserede data.

KAPITEL III

Prognoser

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sikrer, at den finanspolitiske planlægning baseres på realistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, hvortil der anvendes de mest aktualiserede oplysninger. Budgetplanlægningen baseres på det mest sandsynlige makroøkonomiske

scenario eller på et mere forsigtigt scenario, som indeholder en detaljeret angivelse af afvigelser fra det mest sandsynlige makroøkonomiske scenario. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser udarbejdes under behørig hensyntagen til Kommissionens prognoser. Eventuelle forskelle mellem det valgte makroøkonomiske scenario og Kommissionens prognose skal forklares.

2. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser til den finanspolitiske planlægning skal omfatte alternative makroøkonomiske scenarier, der gør det muligt at undersøge de finanspolitiske variabelers tendens under forskellige økonomiske forhold. Omfanget af alternative scenarier, der anvendes i makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, afhænger af de tidligere prognosers pålidelighed.
3. Medlemsstaterne offentliggør de officielle makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, der er udarbejdet til den finanspolitiske planlægning, herunder de metoder, antagelser og parametre, der er benyttet.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser til den finanspolitiske planlægning regelmæssigt underkastes revision, herunder efterfølgende evaluering. Resultaterne af revisionen offentliggøres.

KAPITEL IV

Numeriske finanspolitiske regler

Artikel 5

Medlemsstaterne skal have numeriske finanspolitiske regler, som effektivt fremmer overholdelsen af deres respektive forpligtelser i henhold til traktaten på det budgetpolitiske område. Disse regler omfatter navnlig:

- a) overholdelse af de referenceværdier for underskud og gæld, der er fastlagt i traktaten
- b) vedtagelsen af en flerårig tidshorisont for den finanspolitiske planlægning, herunder overholdelsen af de mellemfristede budgetmål.

Artikel 6

Med forbehold af traktatens bestemmelser om Unionens rammer for budgetovervågning skal de numeriske finanspolitiske regler specificere følgende elementer:

- a) reglernes mål og anvendelsesområde
- b) en effektiv og rettidig overvågning af, om reglerne overholdes, f.eks. gennem uafhængige nationale budgetmyndigheder eller institutioner, der arbejder med budgetpolitik
- c) konsekvenser i tilfælde af manglende overholdelse
- d) undtagelsesklausuler, som fastlægger en række begrænsede specifikke omstændigheder, hvor det midlertidigt er tilladt ikke at overholde reglerne.

Artikel 7

Medlemsstaternes årlige budgetlovgivning skal afspejle de begrænsninger, deres gældende numeriske finanspolitiske regler indebærer.

KAPITEL V

Mellemfristede budgetrammer

Artikel 8

1. Medlemsstaterne fastlægger effektive mellemfristede budgetrammer med bestemmelser om vedtagelsen af en finanspolitisk planlægningshorisont på mindst tre år for at sikre, at den nationale finanspolitiske planlægning følger et flerårigt finanspolitisk planlægningsperspektiv.
2. De mellemfristede budgetrammer skal indeholde procedurer for fastlæggelse af:
 - a) omfattende og gennemsigtige flerårige budgetmål, hvad angår den offentlige forvaltnings underskud, gæld og andre sammensatte finanspolitiske indikatorer, således at det sikres, at disse er i overensstemmelse med de gældende finanspolitiske regler, der er fastlagt i kapitel IV
 - b) detaljerede fremskrivninger for hver enkelt overordnet udgifts- og indtægtspost, fordelt på de offentlige delsektorer, for indeværende og fremtidige budgetår, baseret på uændrede politikker
 - c) en angivelse af de offentlige mellemfristede prioriteter fordelt efter overordnede indtægts- og udgiftsposter og offentlige delsektorer, som viser, hvordan tilpasningen hen imod det mellemfristede budgetmål gennemføres i forhold til fremskrivninger baseret på uændrede politikker.
3. Fremskrivninger inden for mellemfristede budgetrammer skal baseres på realistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser i overensstemmelse med kapitel III.

Artikel 9

Den årlige budgetlovgivning skal være i overensstemmelse med de bestemmelser, der er knyttet til de mellemfristede budgetrammer. Især skal de indtægts- og udgiftsfremskrivninger og prioriteter, de mellemfristede budgetrammer indebærer, jf. artikel 8, stk. 2, danne grundlag for udarbejdelsen af det årlige budget. Der skal gives en behørig begrundelse for enhver afvigelse fra disse bestemmelser.

KAPITEL VI

De offentlige financers gennemsigtighed og budgettrammernes fuldstændige anvendelsesområde

Artikel 10

Medlemsstaterne sikrer, at enhver foranstaltning, der træffes til opfyldelse af bestemmelserne i kapitel II, III og IV, er sammenhængende for og omfatter alle de offentlige delsektorer. Der skal navnlig være sammenhæng i regnskabsregler og –procedurer, tidsplaner for offentliggørelsen af data og integritet med hensyn til den underliggende dataindsamling og databehandlingssystemerne.

Artikel 11

Medlemsstaterne fastlægger hensigtsmæssige koordinationsmekanismer for alle de offentlige delsektorer, således at der sikres en sammenhængende dækning af alle de offentlige delsektorer med hensyn til finanspolitisk planlægning og udarbejdelse af budgetprognoser samt etablering af flerårig planlægning i overensstemmelse med især de flerårige budgettrammer.

Artikel 12

1. Alle de offentlige delsektorer er omfattet af numeriske finanspolitiske regler.
2. For at fremme den finanspolitiske ansvarlighed fastlægges det klart, hvilke budgetmæssige ansvarsområder der påhviler de offentlige myndigheder i de forskellige offentlige delsektorer.

Artikel 13

1. Alle de transaktioner, der foretages med midler og af organer uden for budgettet, skal integreres i den regulære budgetproces. Det indebærer, at der skal medtages detaljerede oplysninger om disse midler og transaktioner i den budgetmæssige standarddokumentation, der formidles med henblik på den finanspolitiske planlægning, navnlig til drøftelse af de mellemfristede budgettrammer og den årlige budgetlovgivning.
2. Medlemsstaterne offentliggør detaljerede oplysninger om deres skatteudgifters virkninger for indtægterne.
3. Medlemsstaterne offentliggør for alle de offentlige delsektorer oplysninger om eventualforpligtelser med potentielt store virkninger for de offentlige budgetter, herunder statsgarantier, nødlidende lån og forpligtelser i forbindelse med driften af offentlige selskaber, herunder forpligtelsernes omfang og sandsynlighed og den potentielle udgiftsdato.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2013. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i , den

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Rådets direktiv om krav til medlemsstaternes budgettrammer

1.2. Berørt(e) politikområde(er) i ABM/ABB-strukturen⁷

Økonomiske og finansielle anliggender

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning til opfølgning af et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁸

Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Kommissionens flerårige strategiske mål med forslaget/initiativet

At fremme vækst, beskæftigelse og bæredygtig udvikling i EU

1.4.2. Berørte specifikke mål og ABM/ABB-aktiviteter

Specifikke mål: nr. 1 og 3.

- At sikre en virkningsfuld politikkoordinering og generel sammenhæng i den politik, der tager sigte på at udforme EU's respons på den økonomiske krise, med det formål at overholde EU's 2020-dagsorden, sikre en holdbar udvikling for at øge medlemsstaternes vækstpotentiale og gøre EU mere konkurrencedygtigt.

- At fremme medlemsstaternes bestræbelser på sikre sunde budgetstillinger og offentlige finanser, der er holdbare og af høj kvalitet med hensyn til deres bidrag til vækst.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Den Økonomiske og Monetære Union

⁷ ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret forvaltning) – ABB: Activity-Based Budgeting (opstilling af budgettet efter aktivitetsområder).

⁸ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Det angives, hvilken virkning forslaget/initiativet forventes at have for modtagerne/målgruppen.

I sin meddelelse KOM(2010) 367 understregede Kommissionen behovet for en veldefineret politisk strategi i EU, der styrker det økonomiske opsving, bringer de offentlige finanser tilbage på ret køl og aktivt fremmer holdbar vækst og beskæftigelse.

Forslaget til direktiv udgør en del af de formelle lovgivningsmæssige forslag, der blev bebudet i ovennævnte meddelelse. Det tager sigte på at integrere EU's budgetrammer i medlemsstaternes nationale finanspolitiske forvaltningsordninger med henblik på at fremme overholdelsen af stabilitets- og vækstpagten.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Det angives, hvilke indikatorer der kan anvendes til at følge forslaget/initiativets gennemførelse.

Opfyldelsen af Kommissionens generelle målsætning om at fremme vækst, beskæftigelse og en holdbar udvikling i EU måles ved hjælp af følgende succesindikatorer:

- graden af overensstemmelse mellem medlemsstaternes budgetresultater og stabilitets- og vækstpagten
- potentiel vækst/produktion.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt*

Det lovgivningsmæssige forslag indgår i de foranstaltninger, som Kommissionen bebudede i henstilling (2010) 367 af 30. juni 2010, der udbygger de politiske tanker, der blev redegjort for i Kommissionens meddelelse KOM(2010) 250 af 12. maj 2010, og bygger på de retningslinjer, der blev fastlagt af Det Europæiske Råd den 17. juni 2010.

1.5.2. *Merværdi som følge af EU-foranstaltningen*

Samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker udgør en integrerende del af EU's kompetenceområde, jf. afsnit VIII (om den økonomiske og monetære politik) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende, tidligere gennemførte foranstaltninger*

De hidtidige erfaringer tyder på, at den manglende overholdelse af stabilitets- og vækstpagten bl.a. skyldes den omstændighed, at medlemsstaterne ikke har taget den til sig, og dette problem søges løst med det lovgivningsmæssige forslag.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og mulig synergivirkning*

Det lovgivningsmæssige forslag udgør et af elementer i den samlede økonomiske reformpakke, der blev præsenteret i KOM(2010) 367 af 30. juni 2010.

1.6. Foranstaltningens varighed og finansielle virkning

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansiell virkning fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Gennemførelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter implementering i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmåde(r)⁹

Direkte central forvaltning ved Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- gennemførelsesorganer
- organer oprettet af Fællesskaberne¹⁰
- nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
- personer, der er pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Decentral forvaltning i samarbejde med tredjelande

Fælles forvaltning i samarbejde med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmåder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Relevante bemærkninger".

Bemærkninger

⁹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmåder og referencer til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹⁰ Organer som omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Hypighed og betingelser angives.

—

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

—

2.2.2. Planlagte kontrolmetoder

—

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

De eksisterende eller planlagte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger angives.

—

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNING

3.1. Udgiftsområde(e) i den flerårige finansielle ramme og berørt(e) budgetpost(er)

Det lovgivningsmæssige forslag nødvendiggør ingen supplerende menneskelige eller finansielle ressourcer.

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

Efter samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Beskrivelse.....]	OB/IOB ⁽¹¹⁾	fra EFTA-landene ¹²	fra kandidatlande ¹³	fra tredjelande	artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om: Ingen

Efter samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ

¹¹ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹³ Kandidatlande og i givet fald potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

3.2. Anslået virkning for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af den anslåede virkning for udgifterne

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer	[Betegnelse]
---	---------------	-----------------------

GD: <.....>			År N ¹⁴	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
• Aktionsbevillinger								
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1)	—					
	Betalinger	(2)						
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)	—					
	Betalinger	(2a)						
Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ¹⁵			—					
Budgetpostens nummer		(3)						
Bevillinger I ALT til GD <.....>	Forpligtelser	=1+1a +3						
	Betalinger	=2+2a +3						

¹⁴ År N er lig med det år, hvor iværksættelsen af forslaget/initiativet begynder.

¹⁵ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger i alt	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <...> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget / initiativet:

• Aktionsbevillinger i alt	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	"Administrative udgifter"
---	----------	---------------------------

i mio. EUR (3 decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
GD: <.....>							
• Menneskelige ressourcer							
• Andre administrationsudgifter							
I ALT GD <....>	Bevillinger						

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = Betalinger i alt)							
--	---	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (3 decimaler)

		År N ¹⁶	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser						
	Betalinger						

¹⁶ År N er lig med det år, hvor iværksættelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslået virkning for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende aktionsbevillinger:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og output ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)										I ALT	
	OUTPUT																	
	Type output ¹⁷	Gen. snit. omkostn. ved output	Nummer Antal output	Om-kost-ninger	Nummer Antal output	Om-kost-ninger	Nummer Antal output	Om-kost-ninger	Nummer Antal output	Om-kost-ninger	Nummer Antal output	Om-kost-ninger	Nummer Antal output	Om-kost-ninger	Nummer Antal output	Om-kost-ninger	Antal output i alt	I alt Om-kost-ninger
SPECIFIKT MÅL nr. 1 ¹⁸ ...																		
Output																		
Output																		
Output																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL nr. 2:																		
Output																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		

¹⁷ Resultaterne er udtryk for de produkter og tjenesteydelser, der leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).
¹⁸ Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikt mål...".

SAMLEDE OMKOSTNINGER																	
-----------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Anslået virkning for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende administrationsbevillinger:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År N ¹⁹	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre administrationsudgif- ter							
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²⁰ i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre udgifter Andre administrations- udgifter							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							

¹⁹ År N er lig med det år, hvor iværksættelsen af forslaget/initiativet begynder.

²⁰ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

I ALT								
-------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet indebærer intet behov for menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet kræver brug af personaleressourcer som anført nedenfor:

Skøn udtrykt i hele tal (eller med højst én decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemandstillinger og stillinger som midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (Hjemsted og Kommissionens repræsentationskontorer)							
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
XX 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: FTE)²¹							
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA og SNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy ²²	- i hovedsæde ²³						
	- i delegationer						
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – indirekte forskning)							
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

XX er lig med politikområdet eller det berørte budgetafsnit.

²¹ CA = kontraktansat; INT = vikar; JED = ung ekspert i en delegation; LA = lokalt ansat; SNE = udstationeret national ekspert.

²² Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

²³ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Jobbeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med den nuværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med den nuværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver en omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres²⁴.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjeparts deltagelse i finansieringen

- Forslaget/initiativet tillader ikke samfinansiering med deltagelse af tredjepart.
- Forslaget/initiativet skal samfinansieres i henhold til følgende overslag:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

²⁴ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansiel virkning for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkning:
 - på egne indtægter
 - på diverse indtægter

i mio. EUR (3 decimaler)

På budgettets indtægtsside	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkning ²⁵					om nødvendigt indsættes der ekstra kolonner, indtil virkningen ophører (jf. punkt 1.6)		
		År N	År N+1	År N+2	År N+3				
Artikel									

Med hensyn til diverse formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningen for indtægterne.

²⁵ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.